

2017/2115(INI)

25.7.2017

UDKAST TIL BETÆNKNING

om fremtidsudsigter og problemer inden for biavl i EU
(2017/2115(INI))

Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter

Ordfører: Norbert Erdős

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE	9

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om fremtidsudsigter og problemer inden for biavl i EU (2017/2115(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 15. november 2011 om honningbiers sundhed og udfordringer for biavl (2011/2108(INI)),
 - der henviser til konklusionerne fra Rådet for Landbrug og Fiskeri (8606/11 ADD 1 REV 1) vedrørende Kommissionens meddelelse om honningbiers sundhed (17608/10),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer (A8-0000/2017),
- A. der henviser til, at biavlssektoren er en integreret del af det europæiske landbrug, idet den sikrer over 500 000 EU-borgere deres hovedindtægt eller supplerende indkomst;
- B. der henviser til, at biavlssektoren er af kæmpestor betydning (ca. 14,2 milliarder euro om året), eftersom 84 % af alle plantearter og 76 % af fødevarerproduktionen afhænger af biers bestøvning, som også hjælper til at bevare den økologiske balance og den biologiske mangfoldighed i Europa;
- C. der henviser til, at Kommissionen i 2004 gav tilsagn om 32 millioner euro til nationale biavlsprogrammer alene til fordel for biavl, og at dette beløb er blevet sat op til 36 millioner i 2006 (udgør 3 tusindedele af budgettet for den fælles landbrugspolitik);
- D. der henviser til, at populationen af bier i denne periode voksede med 47,8 %, men at EU-finansieringen blot steg med 12 %, således at den EU-finansiering, der er til rådighed, ikke er tilstrækkelig til at opretholde populationen af bier;
- E. der henviser til, at det er nødvendigt, at biavlere driver virksomhed i harmoni med de tjenester, som de udfører, og at de gør dette på en ansvarlig og professionel måde;
- F. der henviser til, at skattelovgivningen i visse medlemsstater skelner mellem professionelle biavlere og amatørbiavlere, idet sidstnævnte nyder godt af skattelettelser, selvom dette ikke giver mening i professionel henseende;
- G. der henviser til, at visse invasive fremmede arter, såsom varroa destructor-miden, den lille stadebille, den asiatiske gedehams og amerikansk bipest forårsager udbredt ødelæggelse i den europæiske bipopulation og forårsager alvorlig skade for biavlerne;
- H. der henviser til, at landbrugere modtager støtte for beskyttende foranstaltninger imod varroa destructor-miden, som det hidtil ikke er lykkedes at udrydde, eftersom der endnu ikke findes nogen effektive midler, og F&U-bestræbelserne er yderst utilstrækkelige;

- I. der henviser til, at biavlere, landbrugsproducenter og miljøforkæmpere også forventer, at der er klar videnskabelig konsensus omkring alle stoffer og andre faktorer, der er til fare for biernes helbred;
- J. der henviser til, at EU's biavlssktor ifølge statistikkerne har gjort fremskridt, idet antallet af bisamfund og honningproduktionen er vokset gennem de seneste 15 år, og antallet af biavlere også vokser konstant;
- K. der henviser til, at denne statistiske vækst delvis er et resultat af den vedvarende stigning i medlemsstaternes tal og delvis hidrører fra den særlige situation i sektoren, eftersom de enkelte medlemsstater indgiver data fra den periode, hvor antallet af bisamfund har været højest i det pågældende år;
- L. der henviser til, at biavlere altid producerer mindre honning, når vinteren først er forbi, hvilket skyldes efterårs- og vintertab, der kan være helt oppe på 50 % i nogle medlemsstater;
- M. der henviser til, at biavlere aldrig bruger så mange bisamfund i honningproduktionen, som statistikkerne viser, eftersom producenter genskaber det oprindelige antal af kolonier i årets løb på bekostning af produktionsomfanget;
- N. der henviser til, at der ikke er nogen forklaring på, at produktion og eksport af honning i visse lande er steget til det dobbelte gennem de sidste 15 år, selvom EU kun er omtrent 50 % selvforsynende med honning - et tal, der ikke stiger;
- O. der henviser til, at EU importerer 25 % af den honning, det forbruger (60 % af dets årlige import) hver år fra disse lande, hvilket er grunden til, at Europas biavlere gennemlever en krise;
- P. der henviser til, at forbrugerne er bevidste om, at ikke mere end en tredjedel af den honning, de forbruger, er fremstillet i EU;
- Q. der henviser til, at mængden af honning, der produceres i verdens største honningproducerende regioner, er stagneret eller faldet siden 2001 som følge af biernes dårlige sundhedstilstand, mens honningmængden i Kina er vokset med over 80 % (200 000 ton);
- R. der henviser til, at der i EU hvert år importeres 100 000 ton honning fra Kina - dobbelt så meget som i 2002 - selvom antallet af bisamfund er faldet i andre dele af verden;
- S. der henviser til, at honning er det tredjemest forfalskede produkt i verden, og at forfalskning er til betydelig skade for Europas biavlere og udsætter forbrugerne for alvorlige sundhedsrisici;
- T. der henviser til, at chloramphenicol-problemet i 2002 blev løst af virksomheder, der eksporterede honning fra Kina, ikke ved at overholde reglerne, men ved brug af harpiksfiltre;
- U. der henviser til, at Kommissionen i december 2015 forlangte centraliseret testning af honning;

- V. der henviser til, at honningstikprøver fra medlemsstaterne blev testet af Det Fælles Forskningscenter, der blandt andet fandt ud af, at 20 % af de stikprøver, der blev taget ved EU's ydre grænser og i importørers faciliteter, var falsk honning;
- W. der henviser til, at honning ifølge den "Codex Alimentarius", der bruges i EU, er et naturprodukt, hvortil der ikke må tilføjes noget stof, og hvorfra intet stof må fjernes, og som ikke bør tørres uden for bistadet;
- X. der henvises til, at den ubalance, der er opstået på det europæiske honningmarked, har bevirket, at prisen på honning i EU's største producentlande (Rumænien, Bulgarien, Spanien, Portugal, Frankrig, Kroatien og Ungarn) var halveret i slutningen af 2016 i forhold til prisen i 2014, hvilket stiller Europas biavlere i en håbløs position;
- Y. der henviser til, at "honningdirektivet" (2001/110/EF) forlanger, at oprindelseslandet skal angives, men at der kan bruges en forenklet angivelse i stedet for, såsom f.eks. "blanding af honning fra EF", "blanding af honning fra lande uden for EF", eller "blanding af honning fra lande i og uden for EF";
- Z. der henviser til, at mange virksomheder, der emballerer og sælger honning, nu misbruger denne måde at angive oprindelse på for at tilsløre det virkelige oprindelsesland, eftersom forbrugere, der køber honning, har fået mere viden og nærer mistro til fødevarer fra visse lande;
- AA. der henviser til, at det slovenske initiativ med en europæisk dag for honning til morgenmad, hvor Ungarn for første gang deltog i 2014, var en stor succes;
- AB. der henviser til, at selvom det medfører yderligere finansielle omkostninger at få lokale producenter til at deltage i "honningskoleprogrammer" vil påvirkningen af børnenes holdninger komme til at betyde, at disse udgifter vil lønne sig rigeligt i fremtiden;
- AC. der henviser til, at honningforbruget varierer kraftigt fra medlemsstat til medlemsstat; mens medlemsstater i Vesteuropa har et gennemsnitligt forbrug på 2,5-2,7 kg pr. person, er dette tal f.eks. for Ungarns vedkommende kun på 0,7 kg;
- AD. der henviser til, at honningens positive fysiologiske virkninger, navnlig hvad angår sundhed, betyder, at den bør fremmes, og at folk i alle medlemsstater bør tilskyndes til at spise honning;
- AE. der henviser til, at adskillige eksempler på selvorganisering viser, at salget af honning med korte forsyningskæder og på lokale producenters markeder har stor succes, især hvad angår biohonning;
- AF. der henviser til, at andre biavlsprodukter såsom pollen, propolis, bivoks og gelée royale også bidrager væsentligt til folks sundhedstilstand og spiller en vigtig rolle i sundhedskulturen og den kosmetiske industri;

Biavlens betydning

1. forstår, at bier udøver en grundlæggende landbrugsmæssig funktion ved at bestøve afgrøder, som det europæiske landbrug og navnlig plantedyrkning under ingen

omstændigheder kunne eksistere foruden;

2. indser, at biavl yder et afgørende bidrag til at opretholde den økologiske balance og den biologiske mangfoldighed, hvorfor denne sektor må være i centrum for den fælles landbrugspolitik;
3. erkender, at finansiering af biavl skal øges som led i den fremtidige landbrugspolitik;

EU-støtte til biavl

4. foreslår, at EU's budget for nationale biavlsprogrammer forhøjes med 47,8 % - i overensstemmelse med den nuværende tilvækst i bipopulationen - sammenlignet med niveauet for 2004, hvilket vil sige 47 millioner EUR om året;
5. opfordrer Kommissionen til at inkludere en ny direkte støtteordning for biavlere baseret på antallet af kolonier i sine forslag til den fælles landbrugspolitik i tiden efter 2020;
6. mener, at udveksling mellem medlemsstaterne om forskningsemner inden for biavl og resultaterne heraf - især hvis disse finansieres af EU - for at undgå overlappning;
7. opfordrer Kommissionen til at vedtage henstillinger for at indføre et ensartet alment og erhvervsrettet uddannelsesprogram for biavl i EU;
8. mener, at biavlere bør indrømmes skattelettelser i alle medlemsstater i betragtning af deres arbejdes betydning for landbruget og miljøet;
9. opfordrer medlemsstaterne til at lempe de strenge transportregler for biavlere, især ved at fritage dem for brug af fartskrivere for afstande over 100 km for at fremme migration af bisamfund;

Biers sundhed

10. anerkender, at nogle invasive fremmede arter såsom varroa destructor-miden, den lille stadebille (*Aethina tumida*), den asiatiske gedehams og den amerikanske bipest forårsager alvorlig skade for biavlerne og spreder omfattende ødelæggelse blandt bier;
11. opfordrer Kommissionen til at inddrage alle relevante lægemiddelproducenter i forskning i medicin for bier og til at oprette en fælles it-plattform for udveksling af de bedste løsninger og lægemidler med interesserede parter;
12. anerkender, at resultaterne af de kontrolundersøgelser til bestemmelse af biernes sundhedstilstand, der udføres i nogle medlemsstater, er vigtige og bør udveksles med de andre medlemsstater og med Kommissionen;
13. opfordrer medlemsstaterne og regionerne til at gøre brug af alle de midler, der er mulige, for at beskytte de lokale og regionale bivarianter fra den uønskede udbredelse af naturaliserede eller invasive fremmede arter i EU;
14. opfordrer Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet til at udføre forskning (laboratorieanalyser og eksperimenter i marken) i henhold til en klart fastlagt plan og sammen med de andre berørte EU-agenturer, i alle stoffer og andre faktorer, der truer

biernes sundhed;

Effektiv bekæmpelse af honningforfalskning

15. forventer, at medlemsstaterne og Kommissionen tvinger honningproducenter i lande uden for EU, som bruger uhæderlige metoder, og EU-virksomheder, der emballerer eller sælger honning, og som med overlæg blander forfalsket importeret honning med europæisk honning af høj kvalitet, til at overholde EU-lovgivningen;
16. opfordrer kommissionen til at udvikle effektive fremgangsmåder for laboratorieanalyser (f.eks. testning ved kernemagnetisk resonans), der kan bruges til at spore de stadig mere sofistikerede forfalskninger for at afsløre tilfælde af honningforfalskning;
17. foreslår honningemballeringsanlæg, der også forarbejder importeret honning, som underlægges EU-overvågning af fødevarerens sikkerhed; dette kan måske opnås ved at ændre forordning (EF) nr. 853/2004;
18. mener, at dette ville gøre det muligt at anvende EU-overvågning på virksomheder, der emballerer honning i lande uden for EU, hvilket ville gøre det muligt for de autoriserede revisorer at finde ud af, om der er brugt forfalsket honning, og sikre, at den fjernes fra fødekæden;
19. forventer, at honning altid skal være identificerbar fra det øjeblik, hvor den forlader bistadet, og at den er klassificerbar i forhold til planteoprindelse, uanset om der er tale om et nationalt eller et importeret produkt;
20. foreslår, eftersom monofloral honning er vanskelig at fastslå i medlemsstaterne, at der tilføjes en beskrivelse af deres egenskaber til honningdirektivet (2001/110/EF);
21. er opmærksom på den praktiske betydning af et system for tidlig varsling til sikring af fødevarer og foder og opfordrer derfor Kommissionen til altid at placere tilfælde af honning, der klart er forfalsket, på RASFF-listen;
22. opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag om at lægge honning ind under anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 853/2004;
23. opfordrer Kommissionen til snarest muligt at forbyde distribution af harpiksfileret honning, eftersom denne honning ikke indeholder noget som helst af biologisk værdi;
24. opfordrer Kommissionen til omhyggeligt at undersøge den omfattende import af honning fra Kina i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1036/2016 og især til at undersøge de aktiviteter, der udøves af virksomheder, der eksporterer honning fra Kina, og til at evaluere kvaliteten og forholdet mellem mængden og salgsprisniveauet for honningen på EU's honningmarked;
25. opfordrer Kommissionen til at kræve officiel stikprøvekontrol med honningpartier og kontrol af honning fra lande uden for EU ved EU's eksterne grænser i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 882/2004 (senere forordning (EU) 2017/625);
26. minder Kommissionen om, at forbrugere har ret til at kende oprindelsesstedet for alle fødevarer; ikke desto mindre tilslører mærkningerne "blanding af honning fra EF",

"blanding af honning fra lande uden for EF" og "blanding af honning fra lande i og uden for EF" fuldstændig honningens oprindelse for forbrugeren;

27. anmoder om, at ordlyden "blanding af honning fra lande i og uden for EF" erstattes med en angivelse af nøjagtigt hvilket land eller hvilke lande den honning, der bruges i de endelige produkter kommer fra, og at disse nævnes i den rækkefølge, der svarer til de andele, der indgår i det endelige produkt;
28. støtter ideen med, at medlemsstaterne gør det obligatorisk at angive honningens oprindelsesland på honning og andre biavlsprodukter, som det er tilfældet med visse kød- og mejeriprodukter;

Fremme af honning som en sund fødevarer i almen uddannelse

29. anerkender og bifalder det europæiske initiativ med honning til morgenmad og opfordrer medlemsstaterne til at indarbejde initiativet i deres grundlæggende uddannelsessystemer;
30. opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag om at øge EU-støtten til disse programmer med 50 % årligt for at give mulighed for, at skoleprogrammerne kan fungere effektivt, og lokale produkter såsom honning, oliven og olivenolie fuldt ud kan integreres;

Tilskyndelse til indtagelse af honning og reklamefremstød for honning

31. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en betænkning om mængden af honning, der forbruges, og forbrugsmønstre i EU;
32. opfordrer Kommissionen til at afsætte et særskilt beløb fra EU's reklamebudget til at lave reklame for honning i det indre marked;
33. opfordrer Kommissionen til at sikre, at EU erklærer honning og andre biavlsprodukter for at være "følsomme produkter" i forhandlinger om frihandelsaftaler;
34. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

BEGRUNDELSE

Biavlssektoren er en integreret del af det europæiske landbrug, idet den sikrer over 500 000 EU-borgere deres hovedindtægt eller supplerende indkomst. Denne sektors betydning er meget større, end vi måske regner med ud fra omfanget af dens bidrag til den økonomiske bruttoproduktion, eftersom 84 % af plantearterne og 76 % af Europas fødevareproduktion afhænger af biernes bestøvning, således at den økonomiske værdi, der produceres på dette felt - anslået til 14,2 milliarder euro årligt i EU - langt overskrider værdien af den honning, der produceres. Honningens betydning for opretholdelsen af den økologiske balance og den biologiske mangfoldighed er også let at få øje på. Bestøvningens betydning anerkendes ikke i tilstrækkelig grad og tages for givet i EU, mens der i USA bruges 2 milliarder euro om året på kunstig bestøvning. Biavl og biavlere skal derfor stå i centrum for den fælles landbrugspolitik. Den fremtidige landbrugspolitik skal højne profilen og finansieringen af biavl over dens nuværende niveau.

Situationen for de biavlere, der er aktive i EU i dag, er langt fra let, idet mange faktorer gør livet vanskeligt for dem.

1. Langt det største problem er udbredelsen af falsk honning på det indre marked, som er skyld i, at købsprisen for honning er faldet til det halve af prisen for 2014 ved udgangen af 2016, primært i de største honningproducerende lande såsom Rumænien, Bulgarien, Spanien, Portugal, Frankrig, Kroatien og Ungarn. Dette stiller Europas biavlere i en håbløs situation. Honning er det tredjemest forfalskede produkt i verden, hvilket betyder, at vi ikke alene skal kæmpe for at beskytte EU's biavlere, men også gøre en indsats til fordel for forbrugerbeskyttelsen og folkesundheden. Forfalskning vedrører næsten al honning, der importeres i EU, og især produkter med oprindelse i Kina. Ifølge statistikkerne producerer Kina 450 000 ton honning om året, hvilket er mere end verdens største producenter - EU, Argentina, Mexico, USA og Canada tilsammen. Ifølge eksperter kan så stor en mængde ganske enkelt ikke være et resultat af biavleraktivitet. I henhold til et initiativ, der blev formuleret på Ungarns anmodning på mødet i Landbrugs- og Fiskerirådet i december 2015, forlangte Kommissionen, at testning af honning blev centraliseret. Dette blev gjort af Det Fælles Forskningscenter, der blandt andet fandt ud af, at 20 % af de stikprøver, der blev taget ved EU's ydre grænser og i importørers faciliteter, var falsk honning; Ud fra en sundhedsmæssig synsvinkel er det særlig foruroligende, at Kinas honningproducenter efter eksperternes opfattelse ikke løste chloramphenicolproblemet i 2002 ved at overholde reglerne, men ved at bruge harpiksfiltre; eftersom denne "honning" overhovedet ikke indeholder noget som helst af biologisk værdi, bør den ikke kaldes honning, men derimod en slags sirup. Nogle fupmagere blandt de virksomheder, der emballerer og sælger honning, forbedrer disse stoffer ved at blande dem med europæisk kvalitetshonning, idet de påfører det resulterende produkt mærkningen "blanding af honning fra lande i og uden for EF", som direktiv 2001/110/EF giver mulighed for. Dette er omtrent lige så oplysende for forbrugerne, som hvis der havde stået "honning, som ikke kommer fra Mars" - altså noget sludder.

For at løse denne uholdbare situation på en tilfredsstillende måde må medlemsstaterne og Kommissionen tvinge honningproducenter i lande uden for EU, som bruger uhæderlige metoder (først og fremmest kinesiske producenter) og EU-virksomheder, der emballerer eller sælger honning, og som med overlæg blander forfalsket importeret honning med europæisk honning af høj kvalitet, til at overholde EU-lovgivningen. Ordføreren anbefaler især, at der

udvikles analysemetoder til afsløring af de mere sofistikerede forfalskningsmetoder (f.eks. testning ved nuklear magnetisk resonans), at honningemballeringsanlæg, der også forarbejder importeret honning, underlægges EU's fødevarerikkerhedskontrol (853/2004/EF) og at det sikres, at honningen er identificerbar fra det øjeblik, hvor den forlader bistadet, og at den er klassificerbar i forhold til sin planteoprindelse. Det vil også være formålstjenligt at fastlægge de egenskaber, der karakteriserer monofloral honning, på EU-plan, at honning, der tydeligvis er forfalsket, sættes på RASFF-listen, at teknikker til harpiksfiltrering forbydes, samt at der officielt tages stikprøver af honningpartier, der ankommer til EU's ydre grænser fra lande uden for EU, og at disse stikprøver undersøges. Afgørende for at løse problemet ville det være, at den vage og meningsløse mærkning "blanding af honning fra lande i og uden for EF" blev erstattet med en angivelse af nøjagtigt hvilket land eller hvilke lande den honning, der bruges i de endelige produkter, kommer fra, og at disse nævnes i den rækkefølge, der svarer til de andele, der indgår i det endelige produkt.

2. Desuden skaber et antal dyresygdomme alvorlige problemer for biavlerne. Invasive fremmede arter, såsom varroa destructor-miden, den lille stadebille, den asiatiske gedehams og amerikansk bipest forårsager udbredt ødelæggelse i den europæiske bipopulation og medfører alvorlig skade for biavlerne, en situation der har ført til, at mange producenter er gået konkurs. Varroa destructor-miden er endnu ikke overvundet, siden der ikke findes midler, der effektivt kan ødelægge denne parasit, og forskningen og udviklingen på området er utilstrækkelig. Resultaterne af medlemsstaternes/regionernes overvågningstests til vurdering af biernes sundhedstilstand skjuler desuden en mængde vigtige oplysninger for de andre medlemsstater, Kommissionen og de relevante EU-agenturer, såsom Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet.

Ordføreren foreslår derfor, at medlemsstaterne udveksler resultaterne af kontrolundersøgelserne indbyrdes og med Kommissionen. Som en metode til at fremme forskning i og udvikling af lægemidler opfordres Kommissionen til at inddrage alle relevante lægemiddelproducenter i forskningen og til at oprette en fælles it-plattform til udveksling af de bedste løsninger og lægemidler mellem de interesserede parter. Endelig forventer biavlere, landbrugsproducenter og miljøforkæmpere også, at der er klar videnskabelig konsensus omkring alle stoffer og andre faktorer, der er til fare for biernes helbred. Ordføreren foreslår derfor, at Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet anmodes om efter en klart fastlagt plan og sammen med de øvrige berørte EU-agenturer (f.eks. Det Europæiske Kemikalieagentur) at foretage forskning i alle stoffer og andre faktorer, der truer biernes sundhed.

3 EU-støtten for biavlere skal også revideres. Mens bipopulationen i EU er vokset med 47,8 % mellem 2004 og 2016, er budgettet for de nationale biavlprogrammer steget med blot 12 % fra 32 til 36 millioner euro om året. Dette udgør tre tusindedele af budgettet for den fælles landbrugspolitik! EU-budgettet til disse programmer skal derfor øges med 47,8 %, hvilket vil sige 47 millioner euro om året. Dette kan let lade sig gøre. Det bør også overvejes at indføre en ny, direkte biavlerstøtte, som er baseret på antallet af bisamfund, i landbrugspolitikken for tiden efter 2020. Desuden ville forskning og udvikling inden for biavl, uddannelse og videreuddannelse for biavlere og skattepolitiske incitament (f.eks. skattefritagelse for biavlsaktiviteter) hjælpe biavlerne til velstand.

4. Der bør også slås til lyd for honning som et sundt næringsmiddel blandt børn i deres grunduddannelse. Et fremragende eksempel på dette er det europæiske initiativ med "honning

til morgenmad", som oprindeligt blev startet af Slovenien og senere indført af adskillige andre medlemsstater. Det ville være nyttigt at udbrede dette til hele EU. Skoleprogrammer er også en fremragende mulighed for at inddrage honning i udviklingen af børns livssyn. Ordføreren går derfor ind for en forhøjelse af EU-budgettet til skoleprogrammer.

5. Det er også vigtigt at fremme honning i EU, da det årlige forbrug er utilfredsstillende: Det gennemsnitlige forbrug på 2,5-2,7 kg i de vesteuropæiske medlemsstater er mere eller mindre acceptabelt, men tallet for Ungarn er for eksempel kun på 0,7 kg pr. år, hvilket er lavt. Kommissionen bør opfordres til at udarbejde en betænkning om mængden af honning, der forbruges, og forbrugsmønstre i EU. Medlemsstaterne bør også opfordres til at gøre brug af alle forhåndenværende midler, navnlig intensiv bistand til korte forsyningskæder som led i programmer for udvikling af landdistrikter, at fremme det lokale og regionale salg af honning, navnlig biohonning. Endelig fortjener biavlssektoren, at EU er særlig opmærksom på at beskytte den under forhandlinger om frihandelsaftaler, og at honning og andre biavlsprodukter klassificeres som "følsomme produkter".